

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Sylvie Šiškeové, soudkyně Evy Šonkové a soudce Karla Šimky v právní věci žalobce: **F. S.**, zast. JUDr. Matějem Šedivým, advokátem se sídlem Václavské náměstí 831/21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 8. 2024, č. j. OAM-561/ZA-ZA11-ZA21-2024, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 22. 11. 2024, č. j. 48 Az 18/2024-25, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (stěžovatel) podal kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Praze označenému v záhlaví. Krajský soud jím zamítl žalobu proti rozhodnutí, kterým žalovaný zastavil řízení o žádosti stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. d) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Kasační stížnost stěžovatele nemá s ohledem na § 32 odst. 5 ve spojení s § 32 odst. 2 zákona o azylu odkladný účinek ze zákona.

[2] Stěžovatel v kasační stížnosti navrhl přiznání odkladného účinku. Uvedl, že mu má být umožněno setrvat na území České republiky do pravomocného skončení řízení. Dodal, že tím nebude ohrožen veřejný zájem. V případě nepřiznání odkladného účinku je stěžovatel ohrožen nutností vycestovat; nebylo však postaveno najisto, zda mu v takovém případě nehrozí azylově relevantní nebezpečí. Stěžovatel odkázal na usnesení Nejvyššího správního soudu (NSS) ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011-100, k tomu, že umožnění osobní účasti na řízení představuje důvod pro přiznání odkladného účinku, a na usnesení téhož soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS, podle něhož rozhodnutí o přiznání odkladného účinku nepředjímá rozhodnutí o věci samé.

[3] Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že nepřiznání odkladného účinku nebude pro stěžovatele znamenat bezprostřední

povinnost vycestovat z území. Nepřiznání odkladného účinku nelze zaměňovat s případným rozhodnutím o vyhoštění.

[4] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.), *kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně.*

[5] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[6] NSS zdůrazňuje, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti prolamuje před rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu. Odkladný účinek má proto charakter institutu výjimečného. Pojímání odkladného účinku jako výjimky z pravidla tedy znamená, že újma, která má hrozit žadateli o jeho přiznání, nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž naopak významná, taková, která opravňuje, aby v jeho konkrétním případě pravidlo, že žaloba, resp. kasační stížnost odkladný účinek nemá mít, nebylo výjimečně uplatněno (usnesení NSS ze dne 21. 5. 2014, č. j. 6 Afs 73/2014-56, bod 5, či usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, bod 25).

[7] Od účastníka, který navrhuje přiznání odkladného účinku, se především očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí vznikne nepoměrně větší újma než jiným osobám, vysvětlení, v čem tato újma spočívá, a uvedení jejího rozsahu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí nasvědčovat tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Kromě výše uvedeného stěžovatele tíží též důkazní břemeno k tvrzením uplatněným v návrhu. Unesení tohoto důkazního břemena po stěžovateli vyžaduje, aby tvrzení, kterými odůvodňuje návrh na přiznání odkladného účinku, také řádně doložil (usnesení NSS ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015-50, bod 5).

[8] NSS dospěl k závěru, že v nynější věci nejsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, neboť stěžovatel neunesl břemeno tvrzení ohledně skutečností odůvodňujících kladné rozhodnutí o jeho návrhu. Omezil se totiž pouze na obecné konstatování, že mu v případě vycestování z území České republiky může hrozit azylově relevantní nebezpečí, které však nekonkretizoval. Kasační soud má za to, že jako dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o hrozící újmě nelze akceptovat paušální, a nadto implicitní odkaz na skutečnosti posuzované v řízení o udělení mezinárodní ochrany. Projednání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je podobně jako správní soudnictví jako celek ovládáno zásadou dispoziční (§ 5 s. ř. s.). Pokud stěžovatel svůj návrh odůvodnil pouze obecnými tvrzeními a nekonkretizoval hrozící újmu, není úkolem

pokračování

kasačního soudu, aby tyto důvody sám za stěžovatele vyhledával (usnesení NSS ze dne 2. 9. 2013, č. j. 5 As 61/2013-38, bod 8).

[9] Pokud jde o stěžovatelův odkaz na usnesení NSS č. j. 5 As 73/2011-100, je třeba upozornit na to, že jeho závěry byly překonány usnesením rozšířeného senátu dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019-38, č. 4039/2020 Sb. NSS. Rozšířený senát zde uzavřel, že obecně vyjádřený zájem cizozemského stěžovatele na osobní účasti v řízení o kasační stížnosti či jeho právo být v kontaktu s advokátem a s tím související ochrana spravedlivého procesu nemohou být samy o sobě bez dalších individuálních okolností důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (body 57, 58 a 61 citovaného usnesení). Všechny tyto individuální okolnosti by však měly konkrétně plynout ze stěžovatelových tvrzení (bod 59 téhož usnesení).

[10] V nynější věci se však stěžovatel ve svém návrhu omezil pouze na obsáhlou citaci usnesení č. j. 5 As 73/2011-100, aniž by jeho závěry vztáhl na svůj případ a vysvětlil, proč jsou u něj dány důvody pro to, aby možnost osobní účasti v řízení o kasační stížnosti odůvodňovala přiznání odkladného účinku. Ani v tomto odkazu na judikaturu proto podle NSS nelze spatřovat dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení, jímž by stěžovatel unesl břemeno tvrzení, které ho ve vztahu k jeho návrhu tíží.

[11] NSS proto kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal. Nepředjímá tím však rozhodnutí o věci samé (usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

[12] Jelikož je stěžovatel osvobozen od soudních poplatků [§ 11 odst. 2 písm. i) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích], nepodléhá jeho návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti poplatkové povinnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. ledna 2025

Sylva Šiškeová
předsedkyně senátu

